

Axmann a Rudolf Březa. V hlavní budově je zachována vstupní hala a hlavní schodiště s obklady a dlažbami z travertinu a mramoru a částečně rovněž s původními dekorativními svítilny. Také v zasedacím sále zastupitelstva, jednacím sále rady města a reprezentativních prostorách primátora se zčásti dochovalo autentické zařízení. V jednom z bočních křídel se dodnes nalézá paternoster z roku 1928, s bezprostředním elektrickým pohonem, tlačítkovým řízením pro 5 poschodí a s 12 kabinami pro dvě osoby.

Nemovitě kulturní památky prohlášené v Moravskoslezském kraji v letech 2022 a 2023

Vysoká, část obce Bartultovice, okres Bruntál, bývalý hostinec Werner, č. ÚSKP 106868

Klasicistní objekt bývalého hostince Werner, původně fojtství, byl postaven pravděpodobně v 1. třetině 19. století v souvislosti s výstavbou nové zemské silnice, která je jedním z páteřních tahů příhraniční oblasti Osoblažska.

Jedná se o volně stojící přízemní objekt trojtraktové dispozice ze smíšeného zdiva, krytý sedlovou střechou s polovalbami, částečně podsklepený, postavený na obdélném půdoryse na severozápadním okraji obce Bartultovice, nedaleko hraničního přechodu do Polska.

V objektu se dochovalo původní hmotové a dispoziční řešení, konstrukce a architektonické detaily, například klenby, trámové stropy, hambalkový krov a v regionu ojediněle dochovaný dekorativně řešený středový podpurný sloup v síni.

Obr. 1. Vysoká, č. o. Bartultovice, bývalý hostinec Werner, pohled od jihozápadu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Pavla Havlenová, 2021

Obr. 2. Krnov, č. o. Pod Bezručovým vrchem, evangelický kostel, pohled od severozápadu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Gabriela Čočková, 2022

Obr. 3. Krnov, č. o. Pod Bezručovým vrchem, evangelický kostel, interiér, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Gabriela Čočková, 2022

Krnov, část obce Pod Bezručovým vrchem, okres Bruntál, evangelický kostel, č. ÚSKP 106956

Trojlovní novogotická sakrální architektura realizovaná v letech 1901–1903 místní stavební firmou Ernsta Latzela je situovaná na předměstí Krnova, západně od historického jádra města.

Ambice stavebníka – krnovského evangelického sboru, který se osamostatnil koncem 19. století, dokládá nejen poměrně velkorysý koncept stavby uplatňující se jako výrazná dominanta města, ale také dvoumanuálové varhany od místní firmy Gebrüder Rieger s reprezentativní novogotickou skříní. Závod bratří Riegerů v této době patřil k předním středoevropským výrobcům varhan a v evangelickém kostele v Krnově byl postaven ukázkový nástroj, jenž demonstroval patent krnovské firmy, jímž bylo inovativní řešení kombinovaných rejstříků. Dalším zajímavým prvkem interiéru kostela je mobiliář zhotovený v 70. letech 20. století v minimalistických formách pozdního internacionálního stylu.

Hrčava, okres Frýdek-Místek, kostel sv. Cyrila a Metoděje, č. ÚSKP 107055

V důsledku geopolitických změn po vzniku Československé republiky se Hrčava ležící na česko-slovensko-polské hranici stala nejvýchodněji položenou osadou ČSR. Vznik samostatné obce a vyfaření z polské lstebné podniklo v roce 1936 výstavbu vlastního kostela. Jeho projektantem byl Karel Nahůnek, profesor Vyšší průmyslové školy stavební v Brně.

Architektonické řešení kostela vychází z moderně transformované regionální tradice. Zatímco exteriér pojal architekt Nahůnek v tradičním stylu pro Těšínsko charakteristických roubených staveb, čímž kostel velmi dobře zapadá do beskydské krajiny a souzní s okolní zástavbou, interiéř je řešen zcela v intencích moderní architektury. Obsahuje prvky jako masivní roštový strop napodobující železobetonové trámové stropy, kazetování poprsně kruchty, pásová okna nebo dvoukřídlé vstupní dveře s trubkovými madly a pískovaným sklem. Kostel je tak nejmladším ještě tradičně řešeným dřevěným

Obr. 4. Hrčava, kostel sv. Cyrila a Metoděje, pohled od jihovýchodu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Gabriela Čočková, 2023

Obr. 5. Hřčava, kostel sv. Cyrila a Metoděje, interiér, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Roman Polášek, 2014

kostelem v České republice, zároveň se ale svým pojetím interiéru řadí k významným příkladům meziválečné sakrální architektury.

Vražné, část obce Hynčice, okres Nový Jičín, hasičská zbrojnice a pozemky dotvářející areál rodného domu G. J. Mendela, č. ÚSKP 41981/8-1698

Budova hasičské zbrojnice vystavěná v roce 1882 s finančním příspěvím G. J. Mendela stojí při hlavní obecní komunikaci, v jižním cípu parcely, jež je historickou součástí areálu usedlosti, v níž se G. J. Mendel narodil.

Drobná zděná stavba dochovaného historického vzhledu dokládá Mendelův trvalý zájem o život obyvatel Hynčic a prosperitu rodné vesnice. Objekt je také v regionu ojedinělým typologickým zástupcem hasičských zbrojnic hojně budovaných v důsledku vydání zemských požárních řádů pro Moravu a Slezsko v roce 1873.

Soubor pozemků bezprostředně obklopujících objekt usedlosti čp. 69 dotváří představu o zemědělském zázemí statku v době, kdy zde G. J. Mendel prožil dětství. Současné členění ploch v okolí usedlosti odpovídá historické struktuře a původnímu funkčnímu využití.

Ostrava, městský obvod Přívoz, okres Ostrava-město, fara s oplocením, č. ÚSKP 107021

Objekt fary z konce 19. století se nachází v památkové zóně Ostrava-Přívoz, která je souborem městských staveb postavených dle regulačního plánu vídeňského architekta a urbanisty Camilla Sitteho, jenž byl také autorem projektu přívozkého kostela a fary.

Budova fary se nalézá na severní straně hlavního přívozkého náměstí, ze západní strany se připojuje k areálu farního kostela a doplňuje tak celkovou architektonickou koncepci Přívozu.

Obr. 6. Vražné, č. o. Hynčice, hasičská zbrojnice, pohled od západu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Tomáš Nitra, 2013

Obr. 7. Ostrava, m. o. Přívoz, fara, pohled od jihu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Marcela Gavendová, 2022

Obr. 8. Ostrava, m. o. Vítkovice, radnice, pohled od jihovýchodu, zdroj: Fotoarchiv NPÚ, ÚOP v Ostravě, foto: Jana Kynclová, 2009

Jedná se o dvoukřídlý dvoupodlažní nárožní objekt završený sedlovými, valbovými a polovalbovými střechami, který je od kostela odsazen na šířku zděné brány a na severní a severozápadní straně je obklopen zahradou a hospodářským dvorem ohraničeným zdí.

Stavba byla architektem původně zamýšlena jako novogotická architektura přistavěná k západní straně kostela, ale na přání objednatele byla fara nakonec realizována (v roce 1897) jako výrazně menší, volně stojící objekt v jednoduchých formách pozdního, eklektického historismu, který byl ke kostelu od strany náměstí kompromisně připojen zděnou bránou.

Ačkoliv vnější fasády fary byly druhotně zjednodušeny, je stavba v úplnosti dochovaná ve své hmotě a velmi dobře také v interiéru.

Ostrava, městský obvod Vítkovice, okres Ostrava-město, radnice, č. ÚSKP 107002

Budova radnice z režného cihelného zdiva byla postavena v letech 1901–1902 podle projektu vídeňského architekta Maxe von Ferstela a představuje stavbu formovanou v intencích pozdního historismu s prvky novogotiky a nastupující secese.

Jedná se o jednopatrový objekt na půdorysu písmene E, který je situován na severní straně Mírového náměstí a spolu se sousední školskou budovou tvoří městský blok obdélného půdorysu, součást zástavby centra Vítkovic, jedné z určujících městských čtvrtí Ostravy.

Max von Ferstel využil při stavbě materiálu typického pro zástavbu centra Vítkovic na přelomu 19. a 20. století. Celek se vyznačuje bohatou siluetou a členitou střešní krajinou s převýšenými oplechovanými střechami s vikýři, třemi věžemi v hlavním průčelí a boční schodišťovou věží ve východním bočním křídle. Interiéru dominuje působivá schodišťová hala a v patře zasedací sál s dekorativně pojednanou klenbou.